

Co mi dala škola

To je poněkud složitá otázka, prožili jsme ve škole 9 let a to je kus života. Hned v počátcích první třídy, jsme si mysleli, že to bude procházka růžovým sadem. Ale jak jsme postupem času pochopili, nebude to jen tak a budeme muset vynaložit spoustu práce, abychom se dostali do dalších ročníků. První třída nám dala základní vzdělání, naučili jsme se číst, psát a počítat díky panu učiteli Dumovi.

Na národce jsme se postupem času seznamovali a snažili se pracovat v kolektivu.

Přelom v šesté třídě bylo to, že jsme vstupovali pomale do puberty a začli se chovat poněkud výstředně a někdy jsme měli nepochopitelné názory, které musela paní učitelka Teplá s námi vydržet. Někteří žáci se s námi rozloučili a někteří k nám přišli, postupem času se to však ustálilo a teď nás je 19.

V šesté třídě jsme dostali jako poslední paní učitelku Maloulovou, kterou máme doposud. Je známá svým temperamentem a důvtipem, který vyzařuje i v jejich hodinách. Každým rokem jsme jezdili natěšeni a s velkou radostí na výlety, které nás v podstatě nikdy neskolily. Paní učitelka Maloulová je ve velice dobré kondici a jeden krásný jarní den jsme s ní jeli do Jevišovic na kolech. Díky ní jsme pročesali téměř půl republiky, viděli jsme nejvýznamnější české památky od Karlštejna po Český Krumlov. Největší tradicí paní učitelky je každoroční zpívání koled na vánoční besídce. Někteří žáci se zúčastnili i mimoškolních aktivit a úspěšně reprezentovali školu i v olympiádách. Taky bychom neměli zapomenout na Elišku, která měla s námi trpělivost, aby nás něco doučila.

V osmé třídě jsme se začali pomale rozhodovat, jaké bychom chtěli své budoucí povolání. Každý ze začátku měnil názory, ale teď už jsme rozhodnutí, čím bychom chtěli být.

Závěrem co nám dala škola, je dávka dovedností, chodit v životě, mít svůj vlastní názor a plno různých faktorů. Určitě na ni nezapomeneme a budeme ji mít stále v paměti.

Dřevojanová , Barák